



COL·LECCIÓ IMAS

Innovació i Metodologia en Afers Socials

Núm. 69. Maig 2024

ISSN: 2659-5273

Inclusió social

Recompte de persones que es troben en situació de sensellarisme. Anàlisi 2023

Sebastià Cerdà Campomar

Beatriz Serrano Bujalance

Servei d'Inclusió Social (Direcció Insular d'Inclusió Social)



El contingut de la REVISTA *ALIMARA* de l'IMAS està subjecte a una llicència de Reconeixement-NoComercial_SenseObraDerivada 4.0 Internacional de Creative Commons

Resum

Aquest article aborda les dades més significatives de l'anàlisi del IV Recompte de persones que es troben en situació de sensellarisme fet el novembre de 2023 a Palma. Aquesta anàlisi ens permet reflexionar i disposar d'elements essencials per millorar el coneixement sobre les persones sense llar al nostre país i, més concretament, quantificar el nombre de persones sense sostre durant una nit concreta a un nombre determinat de ciutats a Espanya, contemplant tant les persones que es troben en situació de carrer, com aquelles que pernocten en centres amb allotjament dirigits a persones sense llar.

Paraules clau

Sensellarisme, persones sense llar, recompte, inclusió social

1 Aspectes teòrics i metodològics

Els recomptes de persones que romanen al carrer serveixen per intentar posar xifres reals a un fet difícil de quantificar, que a la llarga permet fer sèries temporals i extreure informació sobre la seva realitat. És difícil de quantificar, ja que les persones que viuen al carrer es van movent i aquesta és la gran diferència entre les persones en situació de sensellarisme que s'allotgen als albergs (podem saber si aquella persona en un vespre determinat hi ha dormit) i les persones que romanen al carrer (poden estar en un lloc relativament estable o poden anar canviant de lloc de «residència» constantment). L'IMAS es dota de la Unitat Mòbil d'Emergència Social (UMES) per tenir-ne cura i, en el seu treball diari, l'única cosa que pot assegurar és que avui ha connectat amb un nombre determinat de persones, però quan ja no està en contacte amb elles no poden assegurar que segueixen al carrer i/o en el lloc on les han connectades.

En relació amb les xifres reals de quantes persones dormen al carrer un dia determinat, s'ha de dir que, encara que aproximades, són les xifres més fidedignes que podem utilitzar, ja que, tal com hem dit, fins i tot les dades de la UMES només ens diuen quantes persones han estat detectades pels seus professionals en un període concret, però no ens informen de quantes persones hi ha dormint al carrer cada dia, a part que la UMES, en un dia determinat, no atén totes les persones que estan al carrer.

Per tant, la informació més fiable és l'extreta de la realització de recomptes de persones que romanen al carrer. Per aquest motiu, es fa un recompte en un dia determinat (hores nocturnes, ja que suposadament les persones són al seu cau descansant), al mateix moment i en tot el territori que es vol inspeccionar i, si estan desperts i ho permeten, se'ls passa una enquesta. Així i tot, sempre hi ha dos entrebancs, la possibilitat de duplicar alguna persona o no trobar totes les persones que estan al carrer. Del primer supòsit, dir que de cada vegada és més difícil que hi hagi aquest problema, ja que els filtres informàtics i les sessions de formació a les persones voluntàries fan que estiguem més preparats per detectar les duplicitats. Del segon, sempre hem de suposar que no hem arribat a tota la població per diversos motius: la persona en qüestió està en un lloc inaccessible, la persona està transitant o s'està movent i quan l'equip de voluntariat passa pel lloc on normalment dorm no el troben (un dels recomptes anteriors va coincidir amb una jornada futbolística i això va implicar no trobar varies de les persones possibles), altres persones el dia del recompte estaven ingressades en algun hospital (referent a aquest tema, en el segon recompte es va intentar demanar la informació a les treballadores socials dels hospitals, però ho vàrem haver de descartar per motius tècnics).

En relació amb la informació que es pot extreure de les persones sense llar s'ha de dir que:

- En primer lloc, la informació passa pel sedàs de la persona voluntària que participa del recompte i, per exemple, aspectes com si la persona que té al davant pot deduir-se que és estrangera, s'ha de posar sempre en quarantena.
- En segon lloc, la informació extreta directament de les persones que romanen al carrer prové de la seva percepció, que no sempre ha de coincidir amb la realitat.
- En tercer lloc, els quatre recomptes que s'han fet han estat distints tots ells. El primer va ser la primera prova i no en teníem cap experiència prèvia. El segon i el tercer, sí que varen ser els més semblants i vàrem anar millorant apartats gràcies a l'experiència. I aquest quart recompte i darrer ens va fer entrar en un plantejament metodològic nou, ja que ens vàrem acollir a la iniciativa del Govern espanyol. Per tant, un hàndicap que tenim amb la informació dels quatre recomptes fets fins ara és que la comparació és difícil i, per tant, un

dels avantatges de tenir aquesta informació, que és poder emprar sèries temporals, no és una missió impossible, però la informació s'ha d'analitzar molt i matisar.

- En tots ells hi ha un problema afegit que és que no totes les persones contesten les preguntes de l'enquesta (sempre el nombre és inferior a les persones detectades) i, sobretot, que dins de les que contesten, moltes de les preguntes tampoc tenen resposta, cosa que fa que la informació extreta sigui esbiaixada.

2 Informe final sobre el recompte de persones sense llar (2023)

Aquest any, per primera vegada, el recompte s'ha duit a terme conjuntament amb altres comunitats autònomes de l'Estat espanyol a partir d'un projecte pilot. L'estratègia nacional integral per a persones sense llar (2015-2020) preveia promoure els recomptes nocturns de persones sense llar i afavorir la definició d'una metodologia comuna que permetés la comparabilitat de dades. El 2021 es du a terme un procés de feina promogut per la Direcció General de Diversitat Familiar i Serveis Socials mitjançant un grup de feina tècnic que culminà amb l'elaboració d'una proposta de metodologia comuna. El resultat és un document organitzat en dues parts. Per una banda, una revisió dels sistemes i de les metodologies emprades a nivell internacional, per comptabilitzar les situacions de persones sense llar. Per altra banda, una guia per fer recomptes nocturns de persones sense llar, a partir d'uns criteris tècnics i metodologies comuns.

Des de 2006 s'ha produït una ampliació creixent, no coordinada i discontinua en el temps, de recomptes nocturns a diferents ciutats (Madrid, Barcelona, Saragossa, Bilbao, Sant Sebastià, Vitòria, Sevilla, Cadis, Granada, Alacant, Gijón...). Un nombre important d'iniciatives que han convertit els recomptes en activitats periòdiques, amb major i menor grau d'institucionalització, o que amplien l'abast territorial més enllà d'una ciutat.

Part de les seves limitacions pròpies, els resultats dels recomptes fets a Espanya comparteixen les mateixes bases metodològiques, però plantegen especificitats que en dificulten la comparació: es duen a terme en moments de l'any diferents, la feina de camp no segueix els mateixos criteris, no tenen en compte les mateixes situacions ni els tipus de centres.

2.1 Objectius

Els objectius principals són:

- Millorar el coneixement sobre les persones sense llar al nostre país i, més concretament, quantificar el nombre de persones sense sostre durant una nit concreta a un nombre determinat de ciutats a Espanya, contemplant tant les persones que es troben en situació de carrer, com aquelles que pernocten en centres amb allotjament dirigits a persones sense llar.
- Conèixer les característiques sociodemogràfiques principals -edat, sexe i origen- de les persones localitzades i analitzar-ne les condicions de vida, pel que fa a les causes i als processos de pèrdua de la llar, relacions socials, nivell formatiu, activitat, utilització dels serveis i prestacions públiques i l'estat de salut.
- Establir les bases per dotar de continuïtat aquesta iniciativa i que els recomptes nocturns puguin continuar duent-se a terme a Espanya amb caràcter periòdic, almenys fins que no existeixi un altre sistema d'informació més adequat.

Com hem explicat anteriorment, en aquesta ocasió feim el recompte amb un projecte impulsat pel Ministeri de Drets Socials i Agenda 2030, al qual s'han adherit 28 municipis. Albacete, Algesires, Alacant, Almeria, Avilés, Burgos, Cadis, Cartagena, Castelló de la Plana, Ciudad Real, Còrdova, Elx, Gandia, Gijón, Logronyo, Móstoles, Oviedo, Palència, Palma, Pamplona, Parla, Santander, Telde, Torrent, Tudela, València, Valladolid, Zamora i Saragossa. Doble desplegament i metodologia comuna.

Consta de l'organització de dos recomptes paral·lels (carrer i centres) sota un mateix marc conceptual (Ethos)¹ i uns criteris i instruments de recollida d'informació comuns. La categoria Ethos (vegeu la taula 1) diferencia quatre categories conceptuais i tretze categories operatives, que varien al llarg d'un continu, des de la situació de persones que es troben literalment al carrer fins a la d'aquelles altres que disposen d'un habitatge, però que les seves condicions d'habitabilitat són inadequades.

2.2 Organització del recompte

El recompte es començà a organitzar el setembre. Començam a treballar-hi des de l'equip de valoració, ca l'Ardiaca, el servei UMES (Unitat Mòbil d'Emergència Social) de Creu Roja i el Servei de Planificació i Documentació, mitjançant reunions de comissió de feina i de reunions de xarxa. En aquestes reunions es començà a estructurar l'actuació.

Les entitats que gestionen alguns dels serveis de la xarxa, a part de la ja mencionada Creu Roja, són: Fundació Social la Sapiència, Associació Es refugi, fundació contra l'exclusió social

¹ Vegeu l'annex 1. Graella de classificació Ethos de la FEANTSA.
www.revistaalimara.net

Can Gazà, Fundació Sant Joan de Déu, Fundació Trobada, Grupo 5, Hogar Sí, Provivienda, Pastoral Penitenciària i Metges del Món. Aquests serveis estan directament relacionats amb el recompte, ja que varen dur a terme el recompte en els centres de la xarxa.

Per altra banda, també hi participaren altres administracions, com l'Ajuntament de Palma. En concret, l'equip de l'Ajuntament de Palma es va encarregar de fer el recompte a tots els parcs i jardins de la ciutat de Palma i va donar coneixement del recompte a la policia local de Palma.

2.2.1 Voluntariat i recompte al carrer

El recompte de persones sense llar no es pot dur a terme sense la participació de persones voluntàries. La captació i difusió de les persones voluntàries es va dur a terme amb la participació de les entitats següents:

- Oficina de Cooperació al Desenvolupament i Solidaritat. Universitat de les Illes Balears
- Voluntariat CaixaBank
- Plataforma de Voluntariat de les Illes Balears (PLAVIB)
- Col·legi d'Educadors Socials de les Illes Balears
- CIFP Son Llebre
- IES Ramon Llull
- Voluntariat Creu Roja
- Càritas Voluntariat

Per poder fer difusió i arribar al màxim nombre de persones s'elabora un cartell informatiu.

El nombre de persones que es va apuntar fou de 266, de les quals finalment només 176 varen fer la formació, requisit indispensable per poder participar. Finalment, el dia del recompte hi participaren 168 persones.

Les persones voluntàries assistiren a la formació que es va dur a terme una setmana abans del recompte; en aquesta formació es donà tota la informació necessària per a la nit del recompte, tota l'operativa dels grups que es distribuïren per totes les barriades de Palma. Els grups es conformaren amb un tècnic com a cap de grup i una o dues persones voluntàries.

La formació es va dur a terme amb una presentació que ens feren arribar a totes les comunitats autònomes que participaren en el projecte pilot.

2.2.2 Enquestes del recompte

Els voluntaris varen comptabilitzar les persones que trobaren aquella nit en situació de carrer. Varen poder comptabilitzar-les mitjançant una aplicació, a la qual varen tenir accés mitjançant usuari i contrasenya. En aquesta aplicació s'introduïren les dades del nombre de persones trobades i una enquesta amb més informació sobre la situació de la persona. Aquesta enquesta era totalment voluntària i només varen contestar-la 111 persones al carrer i 380 persones als centres. Amb la qual cosa, concretament a carrer, no és una dada que representi el total de persones que es varen trobar la nit del recompte, ja que se'n trobaren 440.

2.2.3 Operativa dels equips de recompte al carrer

Durant l'organització de tota l'operativa del recompte és molt important destacar tota la feina que es va dur a terme al voltant de la zonificació de totes les barriades de Palma.

La ciutat de Palma es divideix en 88 barriades, més la zona de s'Arenal de Lluçmajor i Cala Major. Per poder donar cobertura a totes les zones s'organitzà en 59 grups. L'equip d'UMES va facilitar la divisió dels grups i la zonificació. Dins aquesta zonificació també es va donar la informació de la previsió de les persones que UMES té detectades a cada barriada, per tal de facilitar la recerca de les persones la nit del recompte. Conjuntament amb la zonificació, es va entregar un dossier on hi havia un mapa de la zona assignada, per determinar els carrers que pertanyien a cada grup i, així, evitar possibles duplicitats en el recompte de les persones, els noms i els telèfons dels integrants de cada grup, el contacte telefònic per a emergències i les persones usuàries, així com les claus per accedir a l'aplicació per enregistrar les dades del recompte.

Per altra banda, també es va fer entrega d'aliments per a les persones que trobassin en situació de carrer i també per al voluntariat d'aquella nit.

El criteri per triar les persones que foren caps de grup va ser que fossin professionals de la xarxa o de l'àmbit social, i també els professionals d'UMES als assentaments i a les zones amb major nombre de persones detectades.

Recompte de centres

Pel que fa al recompte de persones en els centres de la Xarxa d'Inserció Social, cal destacar que, a diferència dels altres recomptes, aquest any s'han adherit centres amb famílies. En el cas dels centres no només s'han tingut en compte els centres de Palma, sinó que també s'han comptabilitzat centres de la part forana.

El recompte en els centres es va dur a terme la mateixa nit del 23 de novembre. El motiu de fer-lo a la vegada és que la dada de persones fos al més exacta possible.

En el cas dels centres, cal destacar la feina feta pels professionals que es varen encarregar d'introduir les dades a l'aplicació, amb el nombre de persones totals que varen pernoctar al centre la nit del recompte i, per altra banda, durant tota la setmana varen tenir accés a l'aplicació per poder fer les entrevistes voluntàries.

3 Breu anàlisi del recompte de persones en situació d'exclusió social i de sensellarisme a Mallorca (novembre de 2023)

A grans trets, senyalam algunes de les dades més significatives:

Persones a albergs	Xifres absolutes	Percentatge
Persones que han pernoctat en algun dels centres analitzats	700	100
Homes	501	71,6
Dones	199	28,4

- Relació de centres on s'ha fet el recompte i part de l'enquesta:

Entitat gestora	Home	Dona	Total	%
Associació Es Refugi	28	0	28	4,00 %
IMAS.*Estudi 6 (sa Placeta i primera acollida)	56	20	76	10,86 %
Fundació contra l'exclusió social Can Gazà	10	0	10	1,43 %
Fundació Sant Joan de Deu / Ajuntament de Palma (el Convent)	30	33	63	9,00 %
IMAS.*Fundació Social La Sapiència (Casa de Família, Molinar, Ruberts i Son Ribes)	160	42	202	28,86 %
IMAS.*Fundació Trobada (alberg de Manacor)	21	3	24	3,43 %
Grupo 5 / Ajuntament de Palma (CRAT i famílies de llarga estada)	36	42	78	11,14 %
IMAS.*Hogar sí / Provivienda (Housing first i Led)	86	43	129	18,43 %
Institut Mallorquí d'Afers Socials (ca l'Ardiaca)	71	16	87	12,43 %
IMAS.*Pastoral Penitenciària (Palma)	3	0	3	0,43 %
Total	501	199	700	100,00 %

Persones al carrer	Xifres absolutes	Percentatge
Persones detectades al carrer	440	100
Homes	326	74,1
Dones	94	21,4
Sense determinar	20	4,5

Total persones en situació de sense llar	Xifres absolutes	Percentatge
Total	1.140	100
Persones que han pernoctat en algun dels centres analitzats	700	61,4
Persones detectades al carrer	440	38,6

- Comparativa de recomptes en anys anteriors

Any recompte	Carrer Palma	Carrer pobles	Total	Diferència en relació amb l'any anterior Palma	Centres
2015	131	21	152	--	--
2017	188	21	209	+ 57	--
2019	207	11	218	+ 19	--
2023	440	--	--	+ 233	700

- Percentatge segons el gènere

Any recompte	de	Homes	Dones	Percentatge d'homes	Percentatge de dones
2015		132	20	86,8	13,2
2017		170	33	81,3	15,8
2019		168	44	77,42	20,28
2023		326	94	74,1	21,4

3.1 Anàlisi de la informació extreta en el recompte efectuat

El primer comentari que hem de fer sobre aquesta xifra és que ens trobam davant d'un augment important i que, a la vegada, ha anat paral·lel a l'augment de places a la Xarxa, tant dels centres de l'IMAS com dels de l'Ajuntament de Palma. És a dir, els moments de cobertura màxima de places en els serveis de la Xarxa d'Inserció Social de Mallorca coincideixen amb un augment molt important de persones al carrer.

Per una altra banda, en aquest darrer recompte, pel que fa als centres, hi ha hagut un augment dels llocs analitzats, ja que des del Ministeri ens varen incloure els serveis d'allotjament per a famílies, que fins a hores d'ara nosaltres no prevèiem. Aquest fet ens ha semblat positiu, ja que ja fa uns anys que la UMES troba al carrer moltes famílies amb infants; ha passat de ser un fet anecdòtic, ja fa molts d'anys, a convertir-se en un fet habitual.

Per tant, hi ha un augment important sobre el recompte de 2019. En aquest any, 218 persones varen ser localitzades al carrer a Mallorca; d'aquestes, 207 a Palma, per tant, les persones que pernoctaven al carrer en el recompte de 2023 són més del doble que les que hi havia l'any 2019, ja que les de 2023 són totes de Palma.

Referent als centres, no hi ha comparació possible, ja que els centres participants en el recompte l'any 2023 són més que els de 2019. Hi ha més centres i s'hi han incorporat els pisos del *model housing* i, tal com s'ha especificat, també s'hi han inclòs centres d'atenció a famílies. Per tant, les 700 persones allotjades en centres i pisos de la Xarxa (de l'IMAS, Ajuntament de Palma i serveis privats no lucratiu) no són comparables amb les 286 que foren les persones entrevistades, no les que varen pernoctar aquell dia en els diferents centres. Aquest és un dels canvis metodològics que s'han introduït en aquest darrer recompte, que milloren molt les dades disponibles, ja que fins ara només es prioritzaven les persones que romanien al carrer i les que estaven als centres eren secundàries, en canvi, ara ja les posam al mateix nivell i comptabilitzam totes les persones de la graella Ethos 1 i 21 (però el 2023 encara hem deixat fora centres que podríem comptabilitzar, però que no formen part de la Xarxa, com les llars Inge i Khurt i el centre Sojorn, que haguessin incrementat força la xifra de 700 persones).

Per una altra banda, hi ha altres centres d'allotjament que s'inclouen en altres nivells de la graella Ethos, en l'apartat de sensellarisme, com centres per a menors, centres penitenciaris, residències de gent gran... Tot aquest volum de centres conformarien l'apartat de sensellarisme ja que, si no existissin, les persones que hi estan allotjades probablement haguessin de quedar al carrer. I si afegíssim aquests col·lectius a la resta de nivells de l'Ethos que parlen de l'exclusió residencial (viure en caravanes, problemes de desnonaments, habitatges amb sobreocupació, etc.), la xifra seria vertaderament molt grossa.

Per tant, de comparatives entre ambdós recomptes en podem fer poques. Sí que podem dir que en el tema de gènere hi ha un petit augment en el percentatge de dones, en detriment dels homes, passant del 20,20 de 2019 al 21,4 el 2023.

Elements de valoració de les diferències entre les dades dels dos darrers recomptes:

- Primer, cal dir que han passat quatre anys. Per tant, un període important, ja que la metodologia més utilitzada per als recomptes indica que convé fer-los cada any (màxim dos).
- Segon, enmig hi ha hagut una pandèmia, fet que ha ajudat a agreujar les distintes problemàtiques socials.

- Tercer, l'augment no és imputable a crisi econòmica ja que, si exceptuam la que va provocar puntualment la pandèmia, crisi econòmica no n'hi ha. Mallorca té unes taxes de creixement importants i en el mercat de treball, fins i tot, hi ha manca de mà d'obra en certs sectors.

- Quart, els problemes per accedir a un habitatge a Mallorca no només no han minvat sinó que de cada vegada són més gran. Aquest fet fa que no tan sols estan col·lapsats els serveis per a persones en situació de sensellarisme sinó que també ho estan els serveis comunitaris bàsics i els recursos d'allotjament (bàsicament per a famílies) dels ajuntaments.

- Cinquè, el gran augment de persones nouvingudes. Els fluxos migratoris segueixen el seu ritme i no veim cap element que faci preveure que no seguiran creixent en el futur. Fet que ens constata que un dels problemes clau per arribar a l'exclusió social i al sensellarisme és la pèrdua de la xarxa familiar i relacional, fet que afecta la majoria de persones immigrants.

Referent a la informació extreta de les enquestes, s'ha de dir que les contestaren un nombre baix de persones i, tal com s'ha exposat anteriorment, en moltes de les preguntes no hem obtingut cap informació i la informació és molt esbiaixada, si es pretén extrapolar al total de les persones detectades. Per tant, no podem entendre la informació com la totalitat de les persones que estan en situació de sensellarisme a Palma, sinó que només podem afirmar que un nombre determinat de persones (molt inferior a les persones detectades i, fins i tot, a les persones que han volgut fer l'enquesta) afirmen tal cosa; per tant, no podem considerar la informació extreta representativa del col·lectiu al cent per cent.

Per tant, una vegada analitzades les dades de les persones detectades a carrer i les de centres podem unificar-les i dir que, com a mínim, 1.140 persones a Palma estan en situació de sensellarisme Ethos 1 i 2; 700 de les quals estaven allotjades en qualque servei de la Xarxa independentment de la seva titularitat i/o del seu model d'intervenció (model en escala o model *housing*). Per tant, una xifra que convé que ens faci reflexionar sobre quin tipus de societat tenim que fa possible que, com a mínim, 1.140 persones hagin de «viure» fora de la nostra societat benestant.

Annex 1. Graella de classificació Ethos de la FEANTSA²

Situació	Categoria conceptual	Categoria operativa	Tipus d'allotjament
Sense llar	Sense sostre	1. Persones vivint al ras	1.1. Espai públic o exterior
		2. Persones que passen la nit en albergs per a persones sense llar	2.1 Albergs o refugi nocturn, sobretot de baixa exigència
	Sense habitatge	3. Persones que viuen en equipaments per a persones sense llar	3.1 Llars i albergs per a persones sense llar
			3.2 Centres d'estada temporal limitada
			3.3 Allotjaments amb suport per a moments de transició
		4. Persones que viuen en refugis per a dones	4.1 Albergs o refugis per a dones, soles o amb fills
		5. Persones que viuen en equipaments residencials per a immigrants	5.1 Centres de recepció i d'allotjament temporal
			5.2 Allotjaments per a treballadors immigrants
		6. Persones en procés de sortida d'institucions	6.1 Centres penitenciaris
			6.2 Institucions de tractament mèdic
			6.3 Cases d'acollida per a infants i joves
		7. Persones que reben suport de llarga durada (per haver estat sense llar)	7.1 Residències per a gent gran que han passat per situació de sense llar
			7.2 Habitatges amb suport a llarg termini per a persones que han passat per situació de sense llar
Exclusió residencial	Habitatge insegur	8. Persones que viuen en un allotjament amb la tinença insegura	8.1 Acol·lits amb amics i/o familiars
			8.2 Sense tinença legal com el relloguer
			8.3 Ocupació il·legal d'immobles
		9. Persones que viuen sota amenaça de desnonament	9.1 En procés de desallotjament per impagament del lloguer
			9.2 En procés d'execució hipotecària
		10. Persones que viuen sota amenaça de violència de la parella o de la família	10.1 Llars amb antecedents de violència domèstica o amb denúncies interposades a la policia
	Habitatge inadequat	11. Persones que viuen en estructures «no convencionals» i temporals	11.1 «Mobile homes» caravanes de manera permanent
			11.2 Edificació «no convencional» i estructures temporals tipus «xibiu o cabanyes»
		12. Persones que viuen en habitatges ocupats i/o insalubres	12.1 Habitatges no adequats per a la vida quotidiana i que no poden tenir permís d'habilitat
		13. Persones que viuen en situació d'amuntegament	13.1 Habitatges ocupats en condicions d'amuntegament superior a la mitjana permesa

² ETHOS. European Typology on Homelessness and Housing Exclusion.

FEANTSA. Federació Europea d'Organitzacions Nacionals que Treballen amb Persones sense Llar.

(<https://www.feantsa.org>).

www.revistaalimara.net

Annex 2. Qüestionaris

(Veure els documents apart)

- *Cuestionario de centros con alojamiento.*
- *Cuestionario dirigido a personas en centros con alojamiento.*
- *Cuestionario de evaluación para la actividad del recuento en centros con alojamiento.*

